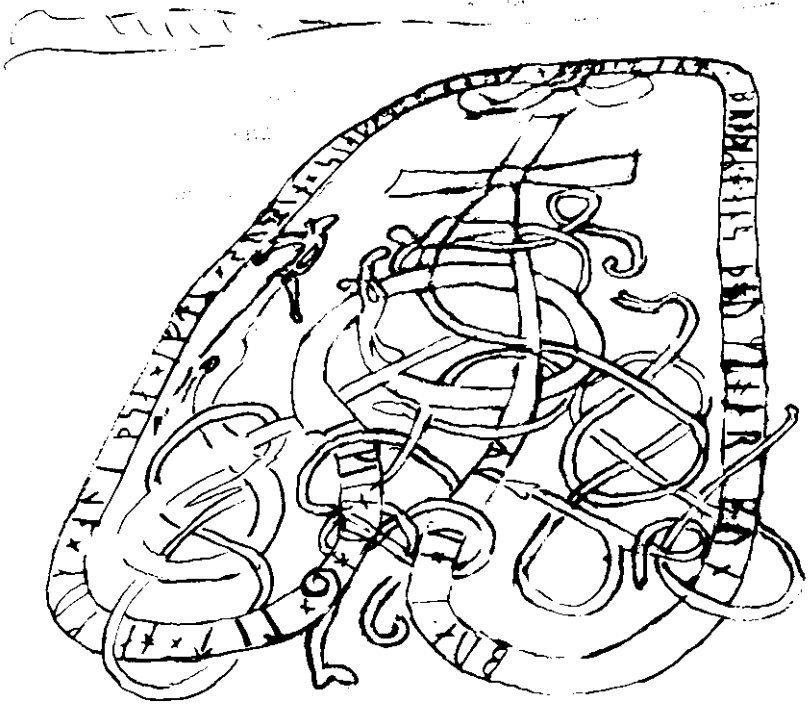

SPÅNGA BYGDEN

Nr 3

Nov 1981

Spånga Fornminnes- och Hembygdsgille

Innehåll:	sid
Ingelögs runhäll i Husby	3
Vad vet Du om riks- och länsförbund?	11
Akalladagen 1981	14
Premiär för Hembygdskaulen	17
Fototävlingen	17
Sockenstämmoprotokoll	18
Knyppling	18
Program november - februari	19

Foto:

Solveig Ahlström, sid 16

Sixten Källberg, sid 4, 7, 10, 15, 18

Hembygdsförbundets arkiv, sid 13

Omslagsbilden:

Ingelögs runhäll i Husby
Teckning H. Gustavson

Bilaga:

Bokkatalog från Riks förbundet för Hembygdsvård

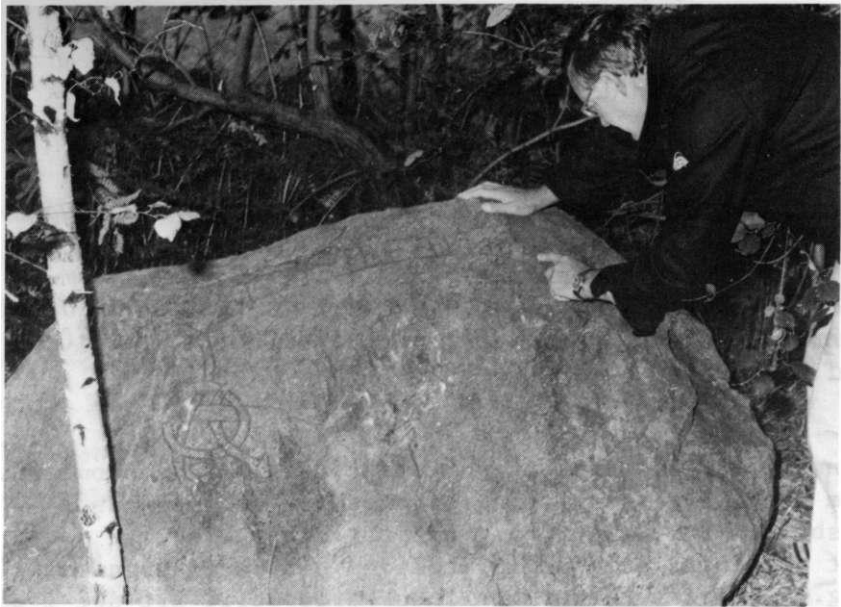
INGELÖGS RUNHÄLL I HUSBY

av antikvarie Helmer Gustavson

Helmer Gustavson är Bromstens-bo och medlem i Hembygds-gillet. Han är verksam vid Riksantikvarieämbetet och har efterträtt "Run-Janne" - Sven B F Jansson - som chef för Runverket. Förf. har under ett antal år försökt komma fram till en tolkning av inskriften på runhällen vid Husby.

Den som tar sig fram på den smala asfalterade promenadväg som går i östlig riktning strax söder om hyreshusen i Husby och som bildar en gräns för bebyggelsen åt söder vet nog inte, att han förmodligen går på en urgammal tings väg. Sannolikt känner han inte heller till att det i berg-hällen i skogskanten strax söder om promenadvägen finns en runhäll,, som genom sin inskrift ger intressanta upplysningar om människor och bebyggelse på denna del av Järva-fältet för något mindre än ett tusen år sedan.

Förflyttar vi oss ett par årtionden tillbaka i tiden, såg området här helt annorlunda ut än vad det gör i dag. En viss uppfattning om den gamla bebyggelsen ger de mer eller mindre fullständigt bevarade bebyggelserna vid Åkalla, Husby, Granby och Eggeby. De stora bostadskomplexen har dock mestadels utplånat den äldre bebyggelsen och förändrat det gamla kulturlandskapet till oigenkännlighet. Men här och var finns små rester bevarade, bl a i form av gravfält och kortare avsnitt av de gamla vägarna. En sådan väg med åtminstone ett yttre sken av ålderdomlighet slingrar sig nu i nordlig riktning, i Spånga kyrkvägs förlängning norr om E18, förbi Eggeby och Granby och upp till skogskanten vid Husby, där den gör en skarp sväng åt nordväst och fortsätter mot det gamla Husby (Husby rättargård) Från den skarpa svängen har en väg, "Tingsvägen", gått österut och förbi runhällen och förbi ett nästan helt för-därvat runristat block strax norr om hällen. Den har där-efter svängt av norrut in i Tingsskogen och nått upp till de s k Tingsstenarna.

Runristat block strax norr om hällen

Om vi fortsätter vägen fram åt nordväst från den skarpa vägböjen och passerar förbi Husby stöter vi på en runsten som har stått vid en nu försvunnen väg från Husby upp till Akalla. Av den starkt slitna inskriften framgår det att Björn låtit resa stenen efter sin bror, vars själ han ber Gud och Guds moder vara behjälpliga. Om vägsystemets ålder vittnar också en runsten vid Eggeby ett par hundra meter öster om den nuvarande vägen, som en gång i tiden

Runsten vid den gamla vägen mellan Husby och Akalla

Eggeby-stenen

har gått till Spånga kyrka och Spånga by. Runstenen står vid en väg som har förenat det gamla Rinkeby med Eggeby. Dess inskrift berättar att "Ragnälv lät göra denna bro efter Anund, sin gode son. Gud hjälpe hans ande och själ bättre än han förtjänade. Större minnesvårdar skall inte varda till. Modern gjorde dem efter sin ende son." Den ståtliga inskriften berättar alltså att Ragnälv låtit göra en vägförbättring, en vägbank, i sankområdet strax norr om den backe, där runstenen står på sin ursprungliga plats. Även ett nu försvunnet runfragment, som 1871 hittades vid Granby, kan ha varit en del av en runsten, som hört samman med detta gamla vägsystem.

Under ett annat ofärdsår 70 år senare hittades ytterligare en runinskrift med anknytning till de gamla vägarna i trakten. Nyfyndet har visat sig ge intressanta allmänna upplysningar om forntida förhållanden i Spånga och samtidigt förklara sådana detaljer som den ovan nämnda skarpa vägkröken strax norr om Granby; den är helt enkelt resterna av ett gammalt viktigt vägmöte. Bakgrunden till fyndet är följande: Våren 1941 upptäcktes en runristad håll i berget strax söder om den nuvarande tätorten Husby. Några värnpliktiga höll på med att bygga kulspruteställningar intill berget och skulle ordna till ett skyddsrum. För att camouflera det rullade de av mossa från berghällen. En av dem lade då märke till några egendomliga linjer i hållen, de repade av ytterligare mossa och en stor runristning kom i dagen. Att ristningen hittades var alltså en slump, men kom kanske ändå inte som någon sensation för de inblandade. Några dagar före upptäckten hade de nämligen varit och sett på den sk tingsplatsen ett stycke längre in i skogen och alla var, som någon sade, "inställda på att hitta något fornminne i denna trakt".

Runristningen visade sig ha avsevärda dimensioner, den är 250 cm hög och 150 cm bred. Ristningsytan är skrovlig, på vissa håll med mycket grova korn och kristaller, och genomkorsad av sprickor. Ytan flagar och småkorn släpper lätt vid beröring. Det har gjort att ristningen mestadels är mycket grund och på sina håll svår eller praktiskt taget omöjlig att följa.

Runristaren har komponerat sitt verk så, att rundjuret

huggits in i en båge med skänklarna nedåt och med rundjurets huvud och stjärt vikta inåt och uppåt över ristningsytan. Inom denna ram är ett mindre, ormliknande rundjur samt några små ormar inkomponerade. Innanför ramen i ristningens övre del är ett vackert halvmeterstort runkors ristat.

Århundradenas regn, snö och is har farit illa fram med ristningen. Detta och det dåliga stenmaterialet har medfört, att stora delar av inskriften är svårlästa och på några, för tolkningen viktiga ställen fördärvade. Vad som nu med någorlunda säkerhet kan läsas efter återkommande undersökningar ett flertal år lyder översatt till nusvenska:

"Ingelög lät hugga denna håll efter sin son Sigfast och -ihilt hans broder (lät också hugga). De, moder och son, bo i Husa (?)."

Spånga har varit en runstensrik socken och många av runstenarna bär märkliga och värdefulla inskrifter. Den nyfunna runhällen kan räknas till dem. Den är intressant ur flera synpunkter. Här skall bara några antydas.

På 1000-talet, sannolikt under dess andra hälft, har en kvinna med det i runinskrifterna sällsynta namnet Ingelög låtit hugga runhällen till minne av sin son Sigfast. Så mycket är helt säkert. Resten är mera osäkert, vilket inte bara beror på ovannämnda fakta utan också på ristarens bristande förmåga att formulera inskriften. Detta jämte den något överlastade ornamentiken talar för en jämförelsevis sen datering och inte alltför skolad runristare, snarast slutet av 1000-talet. Av den något oklart formulerade inskriften att döma har Ingelög låtit göra runhällen tillsammans med brodern till den döde. Vad denne broder burit för namn vet vi inte. Runföljden -ihilt har nämligen ännu inte kunnat tolkas på ett övertygande sätt.

Att det är en mor och son som låtit göra minnesmärket är säkert. De benämns nämligen muprkun, ett ord som betyder mor och son och som till sitt "bildningssätt är besläktat med ordet syskon. Det är värt att nämna att Ingelög inte har varit den enda kvinnan i Spånga som efter makens död har fått ta ansvar för egendomen, för hus och hem. Inte

Helmer Gustavson vid runhällen i Husby

långt från hällen, ca 1 km söderut, står ju den vackra runstenen på Eggeby ägor, som Ragnälv reste efter sonen Anund.

I slutet av inskriften på runhällen får vi veta att mor och son bor i hu-um. Den tredje runan i ortnamnet är skadad, men vissa skäl talar för att det varit en s-runna, som har stått ristad här. Den bebyggelse där Ingelög och sonen har bott har i så fall burit namnet Husa. Någon by eller gård med det namnet finns inte i Sollentuna härad, som Spånga socken hörde till. Var kan den då ha legat? Själva namnet Husa leder lätt tanken till namnet Husby. Den gård Husby i Spånga socken, som givit namn åt tätorten Husby är dock inte särskilt gammal. Den bildades på 1700-talet genom en sammanslagning av delar av Granby och Åkalla. Namnet är dock äldre. På en lantmäterikarta från 1600-talet kallas ett stycke jord strax söder om nuvarande Husby gård för Husby gårde. Det låg då jämte nuvarande Husby gård inom Åkalla gårds ägor.

Ordet hus ingår i en mängd ålderdomliga ortnamn från Skåne i söder till Ångermanland i norr. Det förekommer både i det osammansatta ortnamnet Husa, som i runhällens inskrift, eller i sammansatt form som t ex i Husby i Spånga socken. Dessa husa-namn hör troligen samman med administrativa centra i det förhistoriska och tidigmedeltida samhället. Ortnamnen med elementet hus (framför allt Husby) tycks ha betecknat betydande bebyggelser, strategiskt och administrativt viktiga orter, husbyar, med uppgifter bl a inom den militära ledningsorganisationen. Språkligt torde det plura hus betyda 'gård' och skall nog förstås utifrån det faktum, att den förhistoriska gården bestod av ett flertal hus. En bebyggelse som kom att kallas Husa bör väl därför ha haft iögonenfallande, anmärkningsvärda hus eller bodar, kanske visthus eller förvaringsbodar, och fått namn av det. Husa-bebyggelser tycks senare, något före eller under vikingatiden, ha avlösts av administrativa centra med namnet Husby (Husa- eller Huseby). Genom att bebyggelserna Husby förekom så talrikt och regelbundet kom de att bli en administrativ term för "kungliga" förvaltningsgoods: husabyar. De tycks ha varit ganska regelbundet uppbyggda, en slags "idealbyar" om fyra ledungshemman och ha förvaltats av en kunglig ombudsman, en bryta. Till dem levererades då skat-

ter in natura, som lagrades i husabyens visthusbodlar. Dessa bebyggelser var med andra ord huvudorter i den forntida administrationen och till dem brukade också den religiösa kulten och rättsskipningen lokaliseras.

Ortnamnsvetaren Lars Hellberg som har studerat de forntida centralorternas uppbyggnad och ortnamnsutveckling har i fråga om Husa-orterna antagit, att de omfattat stora och mer eller mindre sammanhängande arealer. De har bildat bebyggelsekomplex, som innehållit såväl enstaka gårdar som samhöriga gårdsgrupper, "byar". Ett sådant bebyggelsekomplex har haft sitt ursprung i ett samhälle som byggt på agrar hushållning och försörjning. Samhällets "tjänstemän" har samtidigt varit både administratörer eller krigare och jordbrukare. Ett exempel på detta förhållande är sannolikt Rinkeby strax sydöst om Husby. Här har troligen centralortens garnison varit stationerad. Ordet Rink i namnets förled var en gång i tiden beteckningen på en yrkeskrigare av hög rang, som under trohetsed tjänade en furste eller en hövding i dennes utvalda krigarskara.

Var har då runhällens Husa legat och vad har det omfattat? Vissa fakta talar för att det har legat i närheten av runhällen. Bland annat läget för häradets tingsplats. Omkring en halv kilometer norr om runhällen ligger i Tingsskogen de s k Tingsstenarna, som består av ett tiotal större eller mindre stenblock inom ett område av ca 20 m i diameter. I den muntliga traditionen har den sedan gammalt ansetts vara en tingsplats. I skriftliga källor omtalas Granbytingstad första gången 1347. Att själva tingsförhandlingarna har ägt rum här är väl tveksamt. Möjligen kan tingsförhandlingarna ha öppnats vid Tingsstenarna för att sedan föras på en mer lämplig plats. En sådan finns omedelbart norr om runhällen, en annan vid vägskalet ca 100 m väster om hällen. Ett annat indicium är att det finns spår av en husaby inom Akallas gränser. Möjligen skall byns läge sökas i närheten av det gravfält vid Husby rättarboställe, som består av ett 40-tal fornlämningar. Källmaterialet i arkiven visar att Akalla har varit en stor by, som av allt att döma ursprungligen har bestått av fyra hemman. Den har varit en av de rikaste bebyggelserna i trakten. Till storleken svarade den väl mot den idealby om fyra hemman som husaby utgjorde.

Den ovannämnde ortnamnsforskaren, som också behandlat inbyggarnamn på -karlar i svenska ortnamn, anser det troligt att bebyggelserna på karla till större delen har tillkommit mot slutet av den hedniska tiden. Till dem hör sannolikt Akalla, dvs eg. 'de som bor vid ån' (=Igelbäcken). Möjligen har vi ursprungligen haft en gammal centralort Husa som bl a kan ha bestått av Åkalla och Granby. Den sistnämnda byn saknar gravfält invid den sentida byplatsen och tycks av en jordeboksuppgift ha ingått i en av rikets stormäns godsbesittningar. Förändringar i centralmaktens struktur och i dess fastighetsbestånd liksom en förskjutning av bebyggelsens tyngdpunkt söderut inom Spånga socken kan ha medfört att Husa har delats upp i nya fastigheter, bl a Husby. Av detta Husby finns då en reminiscens kvar i lantmäterikartans Husby gårde från 1630-talet och i våra dagars Husby. Förändringarna inom centralmakten under medeltiden och en fortsatt förskjutning av socknens centrum söderut, mot Spånga kyrka, torde ha medfört ytterligare förändringar i jordinnehavet i norra delen av Spånga. Möjligen kan "kronogodset" Husby då kommit att disponeras av någon privatperson och genom köp eller byte ha omgestaltats till en ny fastighet med namnet Akalla eller ha lagts till en redan existerande bebyggelse Akalla.

Om det ovan förda resonemanget är riktigt ger oss runhällen vid Husby inte bara kunskap om några människor som levde i norra Spånga på 1000-talet, utan belyser också en viktig förändring av samhället och dess administration under förhistorisk tid.

Tingsplatsen vid Noregatan-Bergengatan i Husby

VAD VET DU OM RIKS" OCH LÄNSFÖRBUND?

Kanske inte alla Spångabygdens läsare känner till Riksförbundet för hembygdsvård och Stockholm läns hembygdsförbund och vilken service de kan erbjuda. KJELL NILSSON från Länsförbundet berättar här om hembygdsrörelsens organisation och verksamheten på läns- och riksplan.

Sedan 1975 är hembygdsrörelsen uppbyggd som andra folk-rörelser i en riksorganisation, länsförbund och lokala föreningar. Riksorganisationen heter Riksförbundet för hembygdsvård, RfH, som före 1975 kallades Samfundet för Hembygdsvård. RfH har sitt kansli på Rutger Fuchsgatan 4, vid Skanstull, i Stockholm och där arbetar nio personer. Kanslichefen heter Rune Engström. Ordförande i styrelsen är riksdagsman Ivan Svanström. I styrelsen sitter bl a Ulla Wärnäs från Vällingby, välkänd i Gillet. Hon är invald som en av två representanter från Stockholms län.

I riksförbundet är alla länsförbunden medlemmar, till antalet 25, men även hembygdsföreningar och enskilda hembygdsvårdare kan vara anslutna till RfH - det kallas att vara samverkande eller stödjande. Som enskild stödjande medlem betalar du 45 kr/år och får då tidningen "Bygd och Natur" sex gånger om året och en årsbok, som bara den är värd årsavgiften. Genom Bygd och Natur får du erbjudanden om kurser och andra aktiviteter och du får bok-erbjudanden till rabatterade priser. Riksförbundet har en liten bokhandel på kansliet och där handlar du som stödjande medlem med 10 % rabatt. Om du bara skulle vilja prenumerera på Bygd och Natur går det också bra; eftersom Spånga Fornminnes- och Hembygds-gille samverkar med RfH är prenumerationsavgiften bara 15 kr/år.

Stockholms läns hembygdsförbund (SIH) är samarbetsorganisation för hembygdsföreningarna i Stockholms län med 87 medlemsföreningar. SIH hyr in sig hos RfH och har två personer anställda, hembygds-konsulent Kjell Nilsson och kontorist Lena Söderström.

Länsförbundets ordförande är bibliotekschefen i Norrtälje Göran Furuland och Spånga Fornminnes- och Hembygds-gille

är representerat i styrelsen genom Sixten Källberg, som varit ledamot sedan förbundet startades 1975 och under större delen av tiden varit kassör och ingått i arbetsutskottet. Nu har han dragit sig tillbaka till vice kassör och aktiv ledamot av styrelsen.

Hembygdsförbundet arrangerar kurser, konferenser, studiebesök och utflykter. Vi har just haft en fototävling och vi ger ut en kvartalstidskrift, som heter Aktuellt från Hembygdsförbundet. Ett par böcker har vi också gett ut. En av dem är Wilhelm Thams Beskrifning öfver Stockholms län från 1850 och den finns fortfarande att köpa för 50 kr + porto. En folder kallad Så här hittar du hembygds gårdarna i Stockholms län finns också att köpa för 1 kr + porto.

Aktuellt från Hembygdsförbundet, kursprogram och cirkulär om alla erbjudanden skickas i första hand till medlemsföreningarna, som sedan skall sprida kännedom om aktiviteterna i sina medlemsblad eller på annat sätt. Man kan också som enskild hembygdsvårdare få direkt information från förbundet, antingen genom att prenumerera på Aktuellt för 25 kr/år eller genom att prenumerera på alla cirkulär om kurser, utflykter etc för 25 kr/år. För 50 kr/år kan man alltså få allt som en enskild medlem i hembygdsföreningen kan ha glädje av. Flera spångabor är redan prenumeranter på Aktuellt från Hembygdsförbundet och det kan kanske vara värt att notera att tidningen försöker vara mer än ett medlemsblad. Den har också artiklar om byggnadsvård, ortnamn, dräktskick, fornminnen och en fyllig presentation av en hembygdsförening i varje nummer. Spånga Hembygds gille presenterade sig i julnumret 1977 och den tidningen finns fortfarande kvar om nytillkomna medlemmar i föreningen vill skaffa den (2:50 + porto) från förbundet.

Även inom Stockholms kommun samarbetar hembygdsföreningarna inom något som kallas Stockholms kulturförvaltnings stadshistoriska referensgrupp. Även där är Spånga Hembygds gille representerat av Sixten Källberg.

I stockholmsområdet verkar också Stockholmstraktens Hembygds krets, som erbjuder utflykter till intressanta platser.

Studeibesök vid ortnamnsarkivet, december 1979

Utflykt till Åland, maj 1981

Arkeologikurs vid Ulriksdal, sommaren 1979

Om du vill veta mer om riks- och länsförbund, ring 08/42 27 48 eller skriv till Box 200 31, 104 60 Stockholm, eller varför inte titta in när du har vägarna förbi.

AKALLADAGEN 1981

Den 6 september, den första söndagen i september, gick Akalladagen traditionsenligt av stapeln, i år gynnad av ett strålande väder. Gillet deltog med liv och lust och många goda krafter i firande och arbete. Inte mindre än tolv brudpar hade varit intresserade av att fira bröllop på Akalla. Det unga par som till sist blev uttaget var väl förankrade i folkdans- och hembygdsrörelse.

Dagen började officiellt med gudstjänst i Akallakyrkan, där brudpar med uppvaktning deltog tillsammans med menigheten i en absolut fullsatt kyrka. Men dessförinnan hade vi medverkat i ett febrilt arbete med iordningställande av Akalla-gården för dagens begivenheter, från vigselaltare och högtalaranläggning till kaffebord på olika ställen, för att så till slut skruda oss i 1800-talsdräkter och tillsammans bege oss till kyrkan, eskorterade av en trupp karolinerbussar.

Efter gudstjänsten väntade häst och lövprydd vagn, där brud och präst tog plats medan brudgummen fick traska efter i spetsen för det vackert klädda brudföljet. Spelmanslaget, som även spelat i kyrkan, gav extra glans åt tåget. Färden gick till Storgården, varifrån brudparet föregångna av spelmännen, mellan en häck av folkdansare och skyldrande soldater vandrade ner till altaret i Storgårdens trädgård.

Vigseln förrättades av kyrkoherde Stig Jonsson och alla hörde vi brudgummens säkra "ja" medan brudens förmodligen lika trygga svar försvann i teknikens krångligheter. Det var långa sladdar att "kolla" innan felet på högtalaranläggningen hittades, men snart nog återkom ljudet och vi kunde lättade konstatera att de båda lovade att älska varann i nöd och lust.

Så vidtog uppvaktning av brudparet med spelmannsfolk, danser av Järva folkdansgille, tal och överlämnande av gåvor. Traditionsenligt framfördes all gårdsfolkets lyckönskningar av Hembygdsgillets ordförande och gåvan följde också den traditionen - en kruka med salt och bröd därtill,

varigenom vi hoppades att symbolisera vår önskan att livets nödtorft aldrig skulle saknas på deras bord!

Brudparet Ann-Charlotte Lindberg och Christer Strid med präst och anförvanter

Jane Hamilton talar till brudparet medan Erik Svedin står beredd med saltet och brödet

Så öppnades då hela Akalla med alla sina utrymmen och otaliga begivenheter. I Mellangården kunde vi tack vare Gerda Stenberg se en syförening med sex deltagare i fullt arbete med knyppling, bandvävnad, sömnad, stickning mm - och kaffebord, naturligtvis. Där försiggick också vykortsförsäljning, vilket med den äran sköttes av Harald Andersson. På andra håll pågick fårklippning, spinning, växtfärgning, hovslagning, lekar, honungsförsäljning, filmvisning om biodling mm. Snus och karamellstrutar såldes från marknadsstånd. Erik Svedin visade

intresserade besökare omkring. Otaliga kaffemuggar serverades av gillesmedlemmar och andra i en oändlig krets-gång mellan kaffekök och kaffebord. Gun Svedin med hjälp av bl a Violet Jansson, stod för soppköket där alla dagens ca 90 medverkande kunde få styrkande soppa och smörgås.

Medan allt detta pågick spelade Axel Blom och hans spel-män upp till dans och prästen sågs dansa första dansen med bruden. Den vackra gamla brudkronan från Skansen dansades dock inte av henne!

Utmattade kunde vi gillesmedlemmar så småningom njuta av kaffe och kaka i bersån utanför Mellangården.

Tre belåtna funktionärer: stugfogden Ivar Ahlhström mellan karonlinerbussarna Hans Lindbergh och Stig Eriksson

Klockan 15 avblåstes festdagen, flaggan halades och Stig Jonsson läste en kort tackbön. Ännu en gång sjöng vi psalmen Härlig är jorden, en för den vackra dagen mycket riktig psalm. Allt ställdes så i ordning och vi kunde konstatera att det varit en mycket lyckad dag. Enda besvikelsen var att vi aldrig fick dansa någon hambo!

Jane Hamilton

PREMIÄR FÖR HEMBYGDSKAVLEN

En tävling mellan hembygdsföreningar i Stockholms län genomfördes den 30 augusti i Rönningeby, Täby. Arrangörer var Täby hembygdsförening och Stockholms läns hembygdsförbund.

Bland de fjorton anmälda tremannalagen deltog Spånga med Lars Nahlbom, Karin Jonsson och Anders Holmqvist. Tävlingen omfattade en tips-promenad med 15 frågor i hembygds-kunskap och historia och vinnare blev Lohärads hembygdsförening med 14 rätt. Inte mindre än sex lag hade elva rätta svar, bl a Spånga Hembygds-gille, som sedan genom en utslagsomgång placerade sig på 4:e plats i tävlingen.

Det var första gången som denna tävling anordnades och den kommer i fortsättningen att alternera mellan olika hembygdsföreningar i länet.

HEMBYGDSKAVLEN avser bl a

att stimulera till ökade studier i hembygds-kunskap,

att ge tillfälle till samling kring gemensamma intressen och utbyte av erfarenheter,

att visa något av de kulturhistoriskt intressanta miljöerna och verksamheten inom de lokala hembygdsföreningarna.

SPÅNGA-BO BLAND VINNARNA I FOTOTÄVLINGEN

"Det fina med min hembygd" var temat för sommarens fototävling, anordnad av Stockholms läns hembygdsförbund, Dagens Nyheter och Fotofrämjandet. Resultatet publicerades i bl a DN Nordväst den 24 september.

Flera hundra bidrag hade inlämnats och tävlingsjuryn enades om att prissumman skulle delas mellan de fem bästa deltagarna. En av dessa var JAN CARLSSON från Rinkeby, som lämnat in en kollektion bilder om livet i denna stadsdel, bl a vinnarbilden med badande barn av olika nationaliteter.

LÄSNING AV SOCKENSTÄMMOPROTOKOLL

från Spånga pågår varje måndag. 1600-talet är genomläst och renskrivet. Där ingår många sidor kyrkoräkenskaper. Vi har nu kommit in i 1700-talet och protokoll tenderar att bli mera intressanta. Antalet deltagare varierar från gång till gång och fler är välkomna att träna läsning av gamla handstilar. Kontaktpersoner: Lars Nahlbom, 760 37 27, Sixten Källberg, 36 41 09.

Läsning av gamla sockenstämmoprotokoll i Spånga församlingshus den 7 september 1981

LÄR DIG KNYPPLA'

Kursen i knyppling - som omnämndes i förra numret av av Spånga-bygden - har ännu inte startat. Vi väntar på flera anmälningar. Knypeldynor finns att låna och du betalar bara materialkostnaderna.

Ring GERDA STENBERG, 08-751 43 15.

SPÅNGA DÅ OCH NU

Torsdag 19 november kl 19.30 i Tenstakyrkans storstuga visar SIXTEN KÄLLBERG bilder och berättar.

VISGRUPPEN medverkar med visor och skillingtryck från Stockholms-trakten. Gruppen har specialiserat sig på visor från denna trakt och är alltid på jakt efter flera gamla sånger och texter, Har ni några i minnet eller upptecknade, så tag med dem till programmet.

JULMARKNAD I AKALLA BY

Söndag 13 december kl 12 - 16 blir det traditionella arrangemang i samverkan med kvartersgården och Akalla-föreningar. Hantverksdemonstration och försäljning av trevliga julklappar i de olika gårdarna. Gilletts specialitet: ljusstöpning i Mellangården.

BRASAFTON I MELLANGÅRDEN AKALLA BY

Torsdag 18 februari kl 19.15 presenterar NILS FORSBERG sitt hemlandskap Västmanland i ord och bild. Västmanlänningar är välkomna med bidrag (ring Nisse, 36 03 25) - eller för att kolla riktigheten av Nisses beskrivning! Vi andra är naturligtvis intresserade att få veta något vi inte hört tidigare.

GAMLA OCH NYA VISOR

Söndag 7 februari kl 15.00 i Mellangården gör vi bekantskap med älvdalskullan EVA NYLÄNDER, numera Husby-bo, som sjunger, spelar gitarr, fiol och spilåpipa

GÅRDARNA I AKALLA BY

hålles som vanligt öppna för allmänheten 1:a söndagen i varje månad mellan kl 12 och 15.

SPÅNGA FORNMINNES- OCH HEMBYGDSGILLE

Box 8071, 163 08 SPÅNGA

Postgiro 26 50 62 - 0

Redaktion för SPÅNGA-BYGDEN:

Sixten Källberg 36 41 09

Karin Jonsson 36 00 23

Lars Nahlbom 760 37 27